

२०७२ कार्तिक १२ बिहीबार २९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- आत्म-अभिमानि भएर बस, भित्र घोटिराख- म आत्मा हुँ... देही-अभिमानि बन,
सत्य चार्ट राख्यौ भने समभदार बन्दै जानेछौ, धेरै फाइदा हुन्छ ।”

प्रश्न:- बेहदको नाटकलाई बुझ्ने बच्चाहरूले कुन एक नियमलाई राम्रोसँग बुझ्दछन् ?

उत्तर:- यो अविनाशी नाटक हो, यसमा हरेक पार्टधारीलाई पार्ट खेलन आफ्नो समयमा आउनै पर्छ । कसैले म सधैं शान्तिधाममा नै बस्छु भन्छ भने- यस्तो नियम छैन । उसलाई त पार्टधारी नै भनिदैन । यो बेहदको कुरा बेहदको बाबाले नै तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । आफूलाई आत्मा सम्भेर बस । देह-अभिमान छोडेर बस । बेहदको बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ । उनलाई सम्झाइन्छ, जो बेसमभ हुन्छन् । आत्माले सम्भन्छ- बाबाले सत्य भन्नुहुन्छ- म आत्मा बेसमभ बनेको छु । म आत्मा अविनाशी हुँ, शरीर विनाशी हो । म आत्म-अभिमान छोडेर देह-अभिमानमा फँसेको छु । त्यसैले बेसमभ भएँ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- सबै बच्चाहरू बेसमभ भएका छन्, देह-अभिमानमा आएर । फेरि तिमी बाबाद्वारा देही-अभिमानि बनेपछि बिल्कुल समभदार बन्छौ । कोही त बनेका छन्, कोही पुरुषार्थ गरिरहन्छन् । आधाकल्प लाग्यो बेसमभ बन्नमा । यस अन्तिम जन्ममा फेरि समभदार बन्नु छ । आधाकल्पदेखि बेसमभ हुँदा-हुँदा १०० प्रतिशत बेसमभ बनेका छन् । देह-अभिमानमा आएर ड्रामा प्लान अनुसार तिमी गिर्दै आएका छौ । अहिले तिमीलाई समभ मिलेको छ फेरि पनि पुरुषार्थ धेरै गर्नु छ किनकि बच्चाहरूमा दैवीगुण पनि हुनुपर्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... थियौं । फेरि यस समय निर्गुण बनेका छौं । कुनै पनि गुण बाँकी रहेको छैन । तिमी बच्चाहरू मध्ये पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार यस खेललाई सम्भन्छन् । बुझ्न लागेको पनि कति वर्ष भयो । फेरि पनि जो नयाँ छन् उनीहरू राम्रा समभदार बन्दै जान्छन् । अरूलाई पनि बनाउने पुरुषार्थ गर्छन् । कोहीले त कति पनि बुझेका छैनन् । बेसमभको बेसमभ नै छन् । बाबा आउनुभएको हो नै समभदार बनाउन । बच्चाहरूले सम्भन्छन्- मायाको कारण हामी बेसमभ बनेका हौं । हामी पूज्य थियौं, त्यतिखेर समभदार थियौं फेरि हामी नै पुजारी बनेर बेसमभ बनेका हौं । आदि सनातन देवी-देवता धर्म प्रायः लोप भएको छ । यसको बारेमा दुनियाँमा कसैलाई थाहा छैन । यी लक्ष्मी-नारायण कति समभदार थिए, राज्य गर्थे । बाबा भन्नुहुन्छ- तत् त्वम् । तिमी पनि आफ्नो लागि यस्तै सम्भ । यो धेरै बुझ्ने कुरा हो । बाबा सिवाय कसैले सम्भान्न सक्दैन । अहिले महसुस हुन्छ- बाबा नै उच्चभन्दा उच्च समभदारभन्दा समभदार हुनुहुन्छ नि । एक त ज्ञानको सागर पनि हुनुहुन्छ, सर्वको सद्गति दाता पनि हुनुहुन्छ, पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ । एकको नै महिमा हो । यति उच्चभन्दा उच्च बाबा आएर प्यारा बच्चाहरू ! भनेर कसरी राम्रोसँग सम्भान्नुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू ! अब पावन बन्नु छ । यसको लागि बाबा एकै दबाई दिनुहुन्छ, भन्नहुन्छ- योगबाट तिमी भविष्य २१ जन्म निरोगी बन्छौ । तिम्रो सबै रोग, दुःख खत्म हुन्छन् । तिमी मुक्तिधाममा जान्छौ । अविनाशी सर्जनको पासमा एकै दबाई छ । एकै

२०७२ कार्तिक १२ बिहीबार २९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन इन्जेक्शन आत्मालाई लगाउनुहुन्छ। यस्तो होइन, कोही मनुष्य बेरिस्टरी पनि गर्छन्, इन्जीनियरीङ्ग पनि गर्छन्। हरेक मानिस आफ्नो धन्दामा नै लाग्छन्। बाबालाई भन्छन्— आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् किनकि पतितपनामा दुःख छ। शान्तिधामलाई पावन दुनियाँ भनिदैन। स्वर्गलाई नै पावन दुनियाँ भनिन्छ। यो पनि सम्झाइएको छ— मनुष्य शान्ति र सुख चाहन्छन्। सच्चा-सच्चा शान्ति त वहाँ हुन्छ जहाँ शरीर हुँदैन, त्यसलाई भनिन्छ शान्तिधाम। धेरैले भन्छन्— शान्तिधाममा बसौं, तर नियम छैन। त्यो त पार्टधारी भएन। बच्चाहरूले नाटकलाई पनि बुझेका छन्। जब कलाकारहरूको पार्ट हुन्छ तब बाहिर स्टेजमा आएर पार्ट खेल्छन्। यो बेहदको कुरा बेहदको बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। ज्ञान सागर पनि उहाँलाई भनिन्छ। सर्वको सद्गति दाता, पतित-पावन हुनुहुन्छ। सबैलाई पावन बनाउने कुनै तत्त्व त हुन सक्दैन। पानी आदि सबै तत्त्व हुन्, त्यसले कसरी सद्गति गर्न सक्छ ? आत्माले नै पार्ट खेल्छ। हठयोगको पनि पार्ट आत्माले खेल्छ। यो कुरा पनि जो समझदार छन् उनैले बुझ्न सक्छन्। बाबाले कति सम्झाउनु भएको छ— कुनै यस्तो युक्ति रच जसबाट मनुष्यले बुझून्— कसरी पूज्य सो फेरि पुजारी बन्छौं। पूज्य हुन्छन् नयाँ दुनियाँमा, पुजारी हुन्छन् पुरानो दुनियाँमा। पावनलाई पूज्य, पतितलाई पुजारी भनिन्छ। यहाँ त सबै पतित छन् किनकि विकारबाट पैदा हुन्छन्। वहाँ हुन्छन् श्रेष्ठ। गायन पनि छ— सम्पूर्ण श्रेष्ठाचारी। अब तिमी बच्चाहरू यस्तो बन्नु छ। मेहनत छ। मुख्य कुरा हो यादको। सबैले भन्दछन्— यादमा रहन बडो मुश्किल छ। हामी जति चाहन्छौं, यादमा रहन सक्दैनौं। कसैले सच्चाईसँग यदि चार्ट लेखे भने धेरै फाइदा हुन सक्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई यो ज्ञान दिनुहुन्छ— मनमनाभव। तिमीले अर्थ सहित भन्छौ, तिमीलाई बाबाले हरेक कुरा यथार्थ रीति अर्थ सहित सम्झाउनुहुन्छ। बाबासँग बच्चाहरू कति प्रकारको प्रश्न सोध्छन्, बाबाले उनको दिल लिनको लागि केही भनिदिनुहुन्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो काम नै हो पतितबाट पावन बनाउने। मलाई त बोलाउँछन् नै यसैले। तिमीले जान्दछौ— हामी आत्मा शरीर सहित पावन थियौं। अहिले उही आत्मा शरीर सहित पतित बनेको छ। ८४ जन्मको हिसाब छ नि।

तिमीले जान्दछौ— अहिले यो दुनियाँ काँडाको जंगल बनेको छ। यी लक्ष्मी-नारायण त फूल हुन्। उनीहरूको अगाडि काँडा गएर भन्छन्— तपाईं सर्वगुण सम्पन्न... हामी पापी, कपटी हौं। सबैभन्दा ठूलो काँडा हो— काम विकारको। बाबा भन्नुहुन्छ— यसमाथि जितेर जगतजित बन। मनुष्य भन्छन्— भगवान् कुनै न कुनै रुपमा आउनुहुन्छ, भागीरथमा विराजमान भएर आउनुहुन्छ। भगवान्लाई आउनु नै छ पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउन। नयाँ दुनियाँलाई सतोप्रधान, पुरानोलाई तमोप्रधान भनिन्छ। अहिले पुरानो दुनियाँ हो त्यसैले अवश्य बाबा आउने पर्छ। बाबालाई नै रचयिता भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई कति सहज सम्झाउनुहुन्छ। कति खुशी हुनुपर्छ। बाँकी कसैको कर्मभोगको हिसाब-किताब छ, केही पनि छ, त्यो त भोग्नु छ, यसमा बाबाले आशीर्वाद गर्नुहुन्छ। मलाई बोलाउँछन् नै— बाबा आएर हामीलाई वर्सा दिनुहोस्। बाबासँग के वर्सा पाउन चाहन्छन् ? मुक्ति-जीवनमुक्तिको। मुक्ति-जीवनमुक्तिको दाता एकै ज्ञान

२०७२ कार्तिक १२ बिहीबार २९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सागर बाबा हुनुहुन्छ यसैले उहाँलाई ज्ञान दाता भनिन्छ । भगवान् ले ज्ञान दिनुभएको थियो तर कहिले दिनुभयो, कसले दिनुभयो, यो कसैलाई थाहा छैन । सारा अलमल यसमा छ । कसलाई ज्ञान दिनुभयो, यो पनि कसैलाई थाहा छैन । अहिले यी ब्रह्मा बसेका छन्, यिनलाई थाहा भयो— म नै नारायण थिएँ फेरि ८४ जन्म भोगेँ । यी हुन् नम्बरवन । बाबाले बताउँछन्— मेरो त आँखा नै खुल्यो । तिमीले पनि भन्छौ— हाम्रो त आँखा नै खुल्यो । तेस्रो नेत्र त खुल्छ नि । तिमीले भन्छौ— हामीलाई बाबाको, सृष्टि चक्रको पूरा ज्ञान मिल्यो । म जो हुँ, जस्तो हुँ— मेरो आँखा खुल्यो । कति आश्चर्य छ । हामी आत्मा फस्ट हौं तर हामीले आफूलाई देह मानेर बस्छौं । आत्माले भन्छ— मैले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु । फेरि पनि हामीले आफूलाई आत्मा हुँ भन्ने बिर्सेर देह-अभिमानी बन्छौं । यसैले अब तिमीलाई सबैभन्दा पहिले यो ज्ञान दिन्छु— आफूलाई आत्मा सम्झेर बस । भित्र यो घोटिराख— म आत्मा हुँ । आत्मा सम्झेनौ भने बाबालाई भुल्छौ । महसुस गर्छौ— वास्तवमा हामी घरी-घरी देह-अभिमानमा आउँछौं । मेहनत गर्नु छ । यहाँ बसे तापनि आत्म-अभिमानी भएर बस । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई राजाई दिन आएको छु । आधाकल्प तिमीले मलाई याद गरेका छौ । कुनै पनि कुरा सामुन्ने आउँछ भने भन्छन्— हाय राम, तर ईश्वर वा राम को हुनुहुन्छ, यो कसैलाई थाहा छैन । तिमीले सिद्ध गर्नु छ— ज्ञानको सागर, पतित-पावन, सर्वको सद्गति दाता, त्रिमूर्ति परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ । ब्रह्मा-विष्णु-शंकर तीनैको जन्म एकसाथ हुन्छ । केवल शिवजयन्ती होइन, त्रिमूर्ति शिव जयन्ती हो । अवश्य जब शिवको जयन्ती हुन्छ भने ब्रह्माको पनि जयन्ती हुनुपर्छ । शिवको जयन्ती मनाउँछन् तर ब्रह्माले के गरे ! लौकिक, पारलौकिक र यी हुन् अलौकिक बाबा । यी हुन् प्रजापिता ब्रह्मा । बाबा भन्नुहुन्छ— नयाँ दुनियाँको लागि यो नयाँ ज्ञान अहिले तिमीलाई मिल्छ फेरि प्रायः लोप हुन्छ । जसलाई आफ्नो बाबा रचयिता र रचनाको ज्ञान छैन भने अज्ञानी भए नि । अज्ञान निद्रामा सुतेका छन् । ज्ञानद्वारा हुन्छ दिन, भक्तिबाट हुन्छ रात । शिवरात्रिको अर्थ पनि जान्दैनन् यसैले उहाँको बिदाको दिन पनि राख्दैनन् ।

अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबा आउनुहुन्छ नै सबैको ज्योति बाल्न । तिमीले यो बत्ती आदि बाल्छौ भने सम्झन्छन्— यिनको कुनै बडा दिन हो । अहिले तिमी बाल्छौ अर्थ सहित । तिनीहरूले कहाँ सम्झन्छन् र । तिम्रो भाषणद्वारा पूरा बुझ्न सक्दैनन् । अहिले सारा विश्वमा रावणको राज्य छ, यहाँ त मनुष्य कति दुःखी छन् । रिद्धि-सिद्धि हुनेले पनि धेरै हैरान गर्छन् । अखबारहरूमा पनि छापिन्छ, उसमा प्रेतात्मा छ । धेरै दुःख दिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यी कुरासँग तिम्रो कुनै सम्बन्ध छैन । बाबा त सिधा कुरा बताउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले मलाई याद गर्नु भने तिमी पावन बन्छौ । तिम्रो सबै दुःख दूर हुन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) यथार्थ रीतिले बाबालाई याद गर्ने वा आत्म-अभिमानी बन्ने मेहनत गर्नु छ, सच्चाईसँग आफ्नो चार्ट राख्नु छ, यसमा नै धेरै फाइदा छ ।
- २) सबैभन्दा ठूलो दुःख दिने काँडा काम विकार हो, यसमा योगबलद्वारा विजय प्राप्त गरेर पतितबाट पावन बन्नु छ । बाँकी कुनै पनि कुरासँग तिम्रो सम्बन्ध छैन ।

वरदानः- सबैलाई उमंग-उत्साहको सहयोग दिएर शक्तिशाली बनाउने सच्चा सेवाधारी भव सेवाधारी अर्थात् सबैलाई उमंग-उत्साहको सहयोग दिएर शक्तिशाली बनाउनेवाला । अब समय कम छ र रचना धेरैभन्दा धेरै आउने छन् । धेरै आए भनेर केवल यतिमा नै खुशी हुनु हुँदैन । अबै धेरै संख्या बढ्नु छ, त्यसैले तिमीले जो पालना लिएका छौ त्यसको रिटर्न देऊ । निर्बल आत्माहरूको सहयोगी बनेर उनीहरूलाई समर्थ, अचल अडोल बनाऊ अनि भनिन्छ सच्चा सेवाधारी ।

स्लोगनः- रुहलाई जतिखेर, जहाँ अनि जसरी चाह्यो त्यसरी स्थित गर- यही रुहानी ड्रिल हो ।